

TASHLICH

First day of Rosh HaShana

Thursday, October 3rd, '24

What it isn't & what it is

Tashlich is NOT a hocus-pocus magical method for ridding oneself of sins. It's just not that simple. One must do sincere T'shuva, pray to HaShem, say Vidui, and if interpersonal sins are involved (which they inevitably are), one must appease those he/she has wronged and receive their forgiveness before T'shuva can succeed. One cannot go to the waterside, say some p'sukim, throw some crumbs into the water (a practice which poskim frown upon, by the way), and walk away with a clean slate - without some hard, real T'shuva. In fact, there have been rabbanim in various times and places who have banned Tashlich in their communities so that people should not slacken off from the major challenges of the Yamim Nora'im - T'shuva, Prayer, and Tzedaka.

There are other authorities who did not mention the custom of Tashlich in their writings at all, since it does not appear in the Talmud or other early sources. Yet Tashlich is a wide-spread minhag in most Jewish communities around the world.

If one was not able to say Tashlich on Rosh HaShana, it may be said during Aseret Y'mei T'shuva, or even afterwards until Hoshana Rabba.

The lead passage of Tashlich gives us the origin of its name, and probably the main origin of the custom itself. The second pasuk (Micha 7:19) speaks of G-d, in His mercy, "casting our sins into the depths of the sea". This is our T'shuva goal - to repent so sincerely, that G-d will erase our sins completely (and even turn them into merits).

Kings of Israel were anointed by the riverside. Water is the symbol of life, of Torah, and of continuity. On Rosh HaShana, when we celebrate the coronation of the King of kings, we go to the river (or other body of water) as a reminder of this theme of the day.

The Midrash tells us that the Satan received G-d's permission to try to dissuade Avraham Avinu from going to Har HaMoriah with Yitzchak. He placed a river in Avraham's way, but Avraham was so determined to carry out G-d's command, that he walked right into the water. Nothing would stop him. The river became a symbol of dedication to G-d. On RH, the anniversary of the Akeida, we go to the riverside and "remind" G-d (so to speak), and ourselves, of the dedication of our forefather

Avraham, and to rededicate ourselves to Torah and mitzvot with a higher level of commitment.

There is a kabbalistic analogy drawn between the opening, main p'sukim of Tashlich, and the Thirteen Divine Attributes. This idea adds to the significance of the Tashlich recitation, because of the power of invoking the Yud-Gimel Midot. They are essential to Slichot and T'shuva, and are bound to the Biblical events of the Elul-RH-YK period.

The text for Tashlich varies from machzor to machzor. Following this introduction, you will find a bit more text than some, and less than others. It is appropriate to supplement the regular Tashlich texts with your own prayers. On Rosh HaShana, when we spend a significant amount of time in shul davening, we don't say "enough is enough". After a Yom Tov lunch, we go out of our homes to pray between prayers. But we don't go to the Beit Kneset. Instead, we go to a body of water, into nature (on the anniversary of its Creation), where G-d's Presence should also be strongly felt, and we revel in His majesty and recommit ourselves to His service.

USE TASHLICH WISELY. Make it a meaningful part of your Rosh HaShana, and let some of the ideas presented here enrich the experience. In some communities, Tashlich is a big social event. While not a bad thing per se, people must "be on their best RH behavior", so to speak.

(Some say this first passage once, some say it three times)

מִכַּה זֵינְח-כ

מִי אֵל כָּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֵר עַל פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵיט נִחַלְתּוֹ לֹא
הַחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכַּבֵּשׁ
עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כֹּל חַטָּאתָם: תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם:

**S
T
A
R
T
H
E
R
E**

תהלים קיח:ה-ט

מִן הַמַּצֵּר קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְיָ: ה' לִי לֹא אִירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִי
אָדָם: ה' לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבְּטַח
בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבְּטַח בְּנַדִּיבִים:

תהלים פרק לג

רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּה' לִישְׁרִים נְאוּה תְהַלֵּה: הוֹדוּ לַה' בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר
זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוּעָה: כִּי יִשָּׂר דְּבַר ה' וְכֹל
מַעֲשֵׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד ה' מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר ה'
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צְבָאָם: כִּנֹּס כִּינֹד מִי הַיָּם נָתַן בְּאֶצְרוֹת

תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֶה' כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל: כִּי הוּא אָמַר
וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֵד: ה' הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת ה'
לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר: אֲשֶׁר־יִגְוֶי אֲשֶׁר ה' אֵלֵהֶיו הָעַם
בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט ה' רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוּן
שְׁבִתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיָּצַר יַחַד לְבָם הַמְּבִין אֶל כָּל
מַעֲשֵׂיהֶם: אֵינן הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בָּרַב חֵיל גְּבוּר לֹא יִנְצֵל בָּרַב כָּח: שֶׁקֶר הַסּוֹס
לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵינַי ה' אֶל יִרְאֵיו לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ:
לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: נִפְשָׁנוּ חִכְתָּה לְה' עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ
הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ ה' עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ לָךְ:

ישעיה נא:ט

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קִדְשֵׁי כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דַּעָה אֶת ה' כַּמִּים
לִים מַכְסִים:

תהלים פרק כז

לְדוֹד מִזְמוֹר, לְה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים
יִסְדָּהּ, וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה', וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ:
נְקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת ה', וַיִּצְדָּקָה מֵאֵלֵהֶי יִשְׁעוּ: זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו, מִבְּקִשֵׁי
פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהַנְּשֹׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' עֲזוּז וְגְבוּר ה' גְּבוּר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' צ' בָּאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

From the Musaf of the Shalosh Regalim

אֵלֵהֶינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמִטִּיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ, שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנִיה בֵּיתְךָ
כְּבַתְחִלָּה, וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ, וְהִרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ,
וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם, וְלוֹיִם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
לְנוֹיָהֶם... וּמִלְּאָה הָאָרֶץ דַּעָה, לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא.
אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

כָּל כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוֹם אֶתְךָ לַמְּשַׁפֵּט תִּרְשִׁיעֵי
זֹאת נִחַלַת עֲבָדֵי ה' וְצַדִּיקְתֶּם מֵאֵתִי נְאֻם ה':

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קְדוֹשֵׁי כִּי מִלְּאֵה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת־ה'
כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ ה': אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזַנֶיךָ
קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י'ה, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי עָמַךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרָא: קוֹיִתִי ה' קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי
לֹא־דַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל ה' כִּי עִם ה'
הַחֹסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֶל־יְנוּם שְׁמֹרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא
יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה' שְׁמֹרֶךָ ה' צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא־יִכְפֶּה וַיֵּרַח בְּלִילָה: ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: ה'
יִשְׁמַר־צִאתֶךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

Say this pasuk 7 times

לְעוֹלָם ה' דְּבַרְךָ נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁעַל יְדֵי הָאָרֶת תִּקְוֹנִים עֲתִקָּא קְדִישָׁא דְעַתִּיקִין בְּזַעִיר
שְׁבָאֲרִיךָ יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתִתְנַהֵג
עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַרְחָמִים. וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אַרוּכִים וְטוֹבִים בְּעֶסְקֵי תוֹרָתֶךָ
וְקִיּוּם מִצּוֹתֶיךָ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.